

De Balans

Jaargang 33 nummer 3

Wintereditie

Hoewel terwijl ik dit schrijf de wind nogal schraal aanvoelt, zijn de eerste tekenen van een ontluikende lente al voel- en zichtbaar. Toch is het net twee weken geleden dat heel Europa zuchtte onder een felle koudegolf die veel slachtoffers heeft geëist, met soms dodelijke afloop.

Dat we niet meer goed zijn ingesteld op zo'n periode viel niet alleen op te maken uit het totaal falen van ons openbaar vervoer, maar ook door het opvallend hoge aantal ongelukken op het ijs dit seizoen.

Ons redactielid Taco was een van die velen die een flinke smakkerd hebben gemaakt, met als gevolg een zware hersenschudding en zelfs een periode voor herstel in de Hoogstraat! Namens ons allen beterschap gewenst, Taco!

Vandaar mijn allereerste redactioneel (deed voorheen Pieter altijd en later Taco) en het ontbreken van het puntje op de i, ik schrijf mijn i's altijd zonder. ☺

Jos heeft geen winterdip gehad gezien zijn grote bijdrage, iemand anders echter wel. JT

Colofon

De Balans is het clubblad van UCS De Rode Loper en verschijnt minimaal 4x per jaar.

Kopij kun je sturen naar :
redactie@ucsderodeloper.nl

Redactie :
Taco Jansonius
Fred Jonkman
John Temming

Voor meer informatie over UCS De Rode Loper:
www.ucsderodeloper.nl

Bezoek ook eens ons forum :
www.ucsderodeloper.messageboard.nl

De Balans is in 1985 herrezen uit de as van het *UCS-Bulletin*. Eerdere voorgangers van de Balans waren *Uw Clubstem* en *UCS-Nieuws*.

UCS De Rode Loper is opgericht op 25 november 1930.

Ereleden van de club zijn Nico van Harten, Jan Polders en Wiebe de Vries.

Inhoudsopgave

Schaakles 03	blz 3
Schaker wint P.C. Hoofd prijs	blz 9
Over schaken	blz 10
Met ere lid : Wiebe de Vries	blz 15
Verlate kerstpuzzel	blz 18
Tijdnood	blz 21
De dip	blz 25
Vooraankondiging Eindspel-toernooi	blz 27
Een stelling tot besluit	blz 28

Schaakles 03: Gebruik maken van sterke velden

Jos Heesen

Velen van ons maken de fout tijdens een partij hoofdzakelijk voor materiaalwinst of mat te gaan en slechts oog te hebben voor pionnen en stukken. We hebben dan vaak niet in de gaten hoe belangrijk sommige velden kunnen zijn.

Steinitz had al door dat er sterke en zwakke velden zijn, en dat het bezit van (of controle over) een sterk veld een belangrijk **statisch** stellingvoordeel is.

Ex-wereldkampioen Max Euwe definieerde **sterke** velden aldus:

1. Een **sterk** veld ligt buiten het bereik van de vijandige pionnen
2. Een **sterk** veld ligt vlak bij de vijandige stelling
3. Het moet mogelijk zijn het **sterke** veld op het juiste moment met een stuk te bezetten om daarmee concreet voordeel te behalen

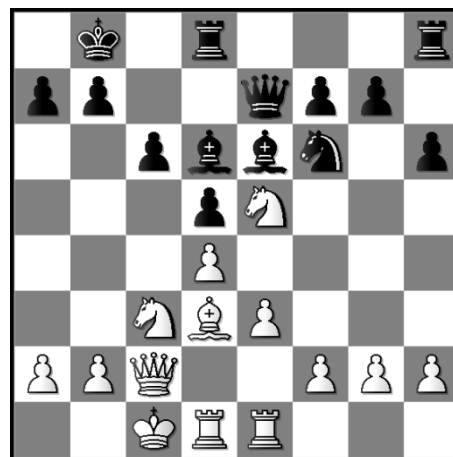
Een sterk veld is een zeer belangrijk voordelig **statisch** stellingkenmerk. Het creëren, en vervolgens gebruik maken van sterke velden is een veel voorkomende strategie. Soms is alleen de controle over een sterk veld al voldoende (alles alle andere stellingkenmerken in balans zijn) om in het voordeel te komen.

De effectiefste manier om gebruik te maken van een sterk veld is het plaatsen van een stuk op dat veld. Vaak is een paard daar het beste geschikt voor (dat is niet omdat ik een paardenliefhebber ben, maar een algemene wetmatigheid ☺). Voor de actieradius van een paard is het namelijk noodzakelijk dat hij een stabiele post bezet, en een sterk veld levert, per definitie, een stabiele post op.

Bevindt dat sterke veld zich in het centrum dan is een paard op dat veld bijzonder sterk, omdat het paard van daaruit zowel behulpzaam kan zijn op de dame- als op de koningsvleugel.

Laten we eens kijken hoe dat in de voorbeelden gedaan werd.

Lilienthal – Botwinnik, Moskou 1945. Wit aan zet.

1.f4?

Wit is van mening dat zijn paard een sterk veld bezet, maar daarbij overschat hij de betekenis van het paard op e5 en verzwakt nu zelf veld e4 (wat daarmee een sterk veld voor zwart wordt!). Het verschil tussen e5 en e4 zit hem in het feit dat een paard op e5 nog met f7-f6 verdreven kan worden, terwijl een zwart stuk op e4 (na het gespeelde f4) niet meer door pionnen verdreven kan worden (zie de eerder gegeven definitie van een Sterk Veld).

1...c5!

De strijd om het sterke veld e4 begint! De controle over e4 (door wit's loper en paard) moet ondermijnd worden.

2.Kb1 Of:

- a. 2.dxc5 Lxe5 3.fxe5 Pd7 4.Pb5 Tc8-+;
- b. 2.Pb5 c4

2...c4! 3.Lf5?!

Of 3.Le2 g6 (met de dreiging Le6-f5) 4.g4 h5 5.h3 hxg4 6.hxg4 Th2!

3...Lxf5

De eerste verdediger van e4 wordt afgeruild.

4.Dxf5 Lb4!

Met het plan om ook de laatste verdediger van e4 af te ruilen.

5.Dc2 Td6

Ook 5...Pe4!? was mogelijk, maar dat past niet in Botwinnik's stijl, er zou dan kunnen volgen: 6.Pxd5 Txd5 7.Dxe4 Thd8 8.Te2 f6 en het paard heeft maar kort kunnen genieten van zijn sterke voorpost.

6.Te2 Lxc3 7.bxc3 Pe4

Het paard op e4 drukt onaangenaam op de pion c3. Zijn collega op e5 is ongevaarlijk. Wit zal proberen om het sterke zwarte paard af te ruilen tegen zijn eigen zwakke paard.

8.Ka1 Ta6 9.Dc1 Td8 10.Tc2 Tdd6 11.Pg4

Wit hoopt met Pg4-f2 het paard op e4 af te ruilen.

11...Tg6!

Voorkomt de witte opzet.

12.h3 h5! 13.Pe5 Tgb6 14.Pf3 Da3 15.Pg5

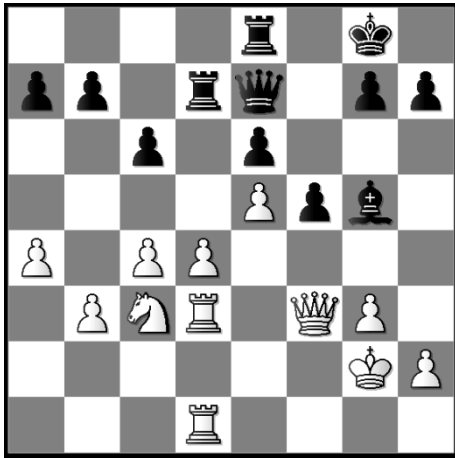
Of 15.Pe5 Da4 16.Pxf7 Pxc3 17.Tdd2 Tb1+ 18.Dxb1 Pxb1 19.Kxb1 Tb6+++

15...Pxc3! 16.Dxa3 Txa3 17.Tdc1 Pb5 18.Pxf7 Txe3 19.Pe5 Kc7 20.g4 Pxd4 21.Td2 Pe2 22.Te1 Pc3 23.Tc1

En wit gaf op: **0-1**

In het volgende voorbeeld zien we opnieuw ex-wereldkampioen Botwinnik aan het werk, maar nu

achter de witte stukken, strijdend om de sterke velden.

Botvinnik – Flohr, Moskou 1936.
Wit aan zet.

1.c5!!...

Deze zet heeft 2 voordelen. Ten eerste wordt de doorbraak b3-b4-b5 mogelijk gemaakt, en ten tweede maakt het de route van het paard naar d6 mogelijk via b1-a3-c4-d6. Als zwart dan zijn loper tegen het paard op d6 ruilt, ontstaat een sterke, gedekte, vrijpion op d6. Natuurlijk is het zo dat na 1.c5... veld d5 een sterk veld voor zwart geworden is. Dit speelt echter geen grote rol omdat zwart daarvan geen zinvol gebruik kan maken (er kan geen paard naar toe, en andere stukken staan daar minder effectief).

1...a5

Zwart kan het binnendringen van het paard niet verhinderen en bereidt zich alvast voor op de tweede witte troef: het opspelen van de b-pion met: b3-b4-b5.

2.Pb1 Df8 3.Pa3 Ld8 4.Pc4 Lc7
5.Pd6±

Wit heeft zijn doel bereikt. Maar alleen een paard op d6 is niet voldoende, wit moet nog een tweede zwakte in het zwarte kamp creëren. Dit thema van twee zwaktes kwam ook al in de vorige les aan de orde, komt in het volgende voorbeeld voorbij, en zal ook in komende lessen regelmatig besproken worden. Een duidelijke aanwijzing voor de betekenis van dit strategische thema!

5...Tb8 6.Tb1

Sterker was 6.Pxb7! Met dit paardoffer zou wit prachtige kansen hebben gekregen: 6...Txb7 7.Dxc6 Lb8 8.Dxe6+ Df7 9.Dxf7+ Txf7 10.e6 Tfc7 11.d5 Txc5 12.d6 Lxd6 13.Txd6 Tc2+ 14.Kh3 en dan :

- a. 14...Kf8 15.Td7 Txb3 (of 15...Tcc7 16.Kh4! Ke8 17.Kg5+-) 16.Ta7 Tb8 17.Tdd7 g5 18.Tg7 h6 19.Taf7+ Ke8 20.Tg8#; of
- b. 14...h6 15.T1d5 Txb3 16.Td8+ Kh7 17.e7 Tbb2 18.Th8+ Kxh8 19.e8Q+ Kh7 20.Txf5+-

Botvinnik speelde in deze partij liever op zeker. Het kan ook zijn dat hij met 5.Pd6... zijn eerste strategische doel bereikt had en nu even achteroverleunde om zich op te maken voor de volgende fase van de strijd.

6...Dd8 7.b4 axb4 8.Txb4

Nu wordt de pion op b7 een schietschijf voor wit.

8...Lxd6

Het paard op d6 wordt te lastig voor zwart, maar komt hij nu niet van de regen in de drup?

9.exd6

Zwart heeft nu drie problemen:

- a. de witte vrijpion op d6,
- b. zijn zwakke pion op b7,
- c. zijn zwakke pion op e6.

Vroeg of laat moet hierdoor zijn stelling onhoudbaar worden.

9...Da5 10.Tdb3 Te8 11.De2

Typisch Botwinnik (en ook bekend van Capablanca): in gewonnen stelling niets overhaasten. 11.Txb7! was een snellere methode: 11.Txb7! Txb7 12.Txb7 Dxa4 13.Dh5! Tf8 (13...Dc2+? 14.Kh3 Tf8 15.Dg5 Tf7 16.Tb8+ Tf8 17.Txf8+ Kxf8 18.De7+ Kg8 19.De8#) 14.De2 Dxd4 15.Dxe6+ Kh8 16.Tf7 Tb8 17.Txf5+-.

11...Da8 12.Te3 Kf7 13.Dc4?!

Beter is 13.Kf2+-.

13...b5! 14.Dc2

Wit moet wel alert blijven en niet 14.axb5?? cxb5++ spelen.

14...Txd6

Of 14...Ta7 15.axb5 Ta2 16.Tb2 Txb2 17.Dxb2 cxb5+ 18.Kh3+-.

15.cxd6 c5+ 16.Kh3 cxb4 17.Dc7+ Kg8 18.d7 Tf8 19.Dd6

Beter is nog 19.Txe6! g5 20.Dd6 bxa4 21.Te7+-.

19...h6 20.Dxe6+ Kh7 21.De8+- b3 22.Dxa8 Txa8 23.axb5

Ook hier weer een moment van waakzaamheid voor wit: niet in de val 23.Te8? b2 24.Txa8 b1D 25.d8D Df1+ 26.Kh4 g5+ 27.Kh5 Dh3# trappen!

23...Td8 24.Txb3 Txd7 25.b6

Zwart gaf op, er had nog kunnen volgen: 25...Tb7 26.Kg2 Kg6 27.Kf3 Kf6 28.Tb5 Ke6 29.Ke3 Kd6 30.Kd3 Kc6 31.Kc4 Kd6 32.Td5+ Kc6 33.Tc5+ Kd6 34.Kb5 **1-0**

Laten we eens kijken hoe onze eigen Jan Hein Donner zich verzette tegen een tegenstander die vecht om een sterk veld.

Polugajewski – Donner, Beverwijk 1966

In onderstaande stelling herkennen we de contouren van een Siciliaanse opening en het daaraan gerelateerde thema: het gevecht om d5.

Wit aan zet

1.Lxf6!

Wit maakt gebruik van de zwakte van d5. Zijn plan is het afruilen van alle lichte stukken die d5 controleren.

1...Lxf6 2.Ld5 Lxd5 3.Pxd5

Wit heeft zijn doel bereikt, de zwarte stelling is nu verzwakt. De pion op f5 bemoeilijkt bovendien de zwarte verdediging.

3...Lh4 4.Df3 0-0 5.0-0-0 Tc8

6.Kb1 Pd7

Zwart wil het paard op d5 afruilen. Op zich is dat een goed plan, maar de plaats van het paard zal door een witte toren worden ingenomen en dat zal de verdediging van pion d6 weer moeilijker maken.

7.Pf1 Lg5 8.h4 Lh6 9.Ph2!

Dit paard wil zich wreken op de looper op h6, omdat die zijn carrière op d5 in de weg zit.

9...Pb6 10.Pg4 Pxd5 11.Txd5 f6 12.Dd3 Tc6 13.Td1 Da8 14.a3 Td8 15.Pxh6+

De tweede zwakte in het zwarte kamp is gecreëerd (dit thema wordt de rode draad van onze Schaaklessen ☺).

15...gxh6

De winstgang voor wit met de zwakke pion op d6 en de kapotgeslagen zwarte rokadestelling mag niet moeilijk meer zijn.

16.Dd2 Db7

Of 16...Kg7 17.Td3 Tf8 18.Tg3+ Kh8 19.Dxh6 Tf7+-.

17.Dxh6 Dg7 18.De3

Dameruil zou de verdediging voor zwart vereenvoudigen. Met de dames op het bord kan wit meer dreigingen tegen de verzwakte zwarte koningsstelling creëren.

18...Dg4 19.g3 Td7 20.T1d3 Kf7 21.Dh6 Dg7 22.Dh5+ Ke7 23.Dd1 Dh6 24.b3 Td8 25.Kb2 Td7 26.Kb1

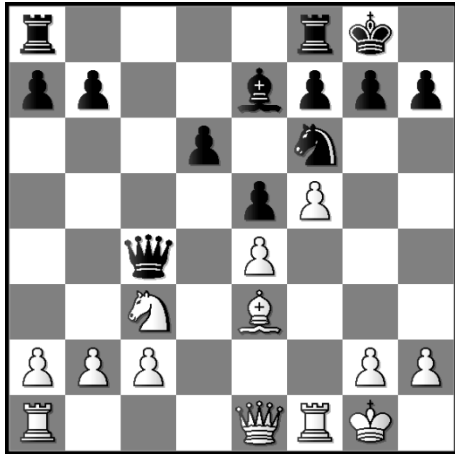
Wint tijd om de tijdscontrole te halen.

26...Td8 27.De1 Tdc8 28.Db4 Td8 29.a4

Wit wint nog een pion omdat 41...b5xa4 niet kan vanwege 42.Db4-b7, zwart geeft op : **1-0**

Nog een vierde en laatste voorbeeld. Ook hier weer de strijd om d5 na een Siciliaanse opening.

Smyslow – Rudakowski, Moskou 1945

Wit aan zet

1.Lg5!

Een typische methode: Wit ruilt het paard op f6, dat d5 controleert, af.

1...Tfe8?

Nu staat zwart, volgens de **statische** stellingkenmerken, verloren. Voor hem zijn zowel het veld d5, als de pion op d6, zwaktes. Zwart had dus met **dynamische** middelen moeten proberen om tegenspel te krijgen. Bijvoorbeeld: 1...Tfc8! met het volgende leerzame vervolg:

a. 2.Tf2 Tc5!! 3.Lxf6 Lxf6 4.Pd5 Txd5 5.exd5 Lh4!?! (of 5...e4!?) 6.g3 Ld8 7.Td2 Lg5!?! 8.Te2 Dd4+ 9.Kg2 Dxd5+ En voor de geofferde kwaliteit heeft zwart voldoende compensatie gekregen, of

b. 2.Kh1 Tc5 3.Lxf6 Lxf6 4.Tf2 (of 4.Td1 Db4 5.a3 Dxb2 6.Pa4 Dxc2 7.Pxc5 Dxc5) 4...Tac8 5.Pd5 Txd5 6.exd5 Lh4 7.g3 Dxd5+ 8.Kg1 Ld8; of

c. 2.Lxf6 Lxf6 3.Pd5 Dxc2 4.Pxf6+ gxf6 5.Dh4 Kg7 6.Tf3 Dxb2 (met 6...Dc5+! 7.Kf1 Db5+ 8.Kg1 Dc5+ 9.Kf1 kan zwart op remise spelen) 7.Raf1 Rg8 8.Rg3+ Kf8 9.Qxf6 Qd2 10.Rxg8+ Kxg8 11.h3...

2.Lxf6 Lxf6 3.Pd5!±

Door het sterke veld d5 met een paard in bezit te nemen veroordeelt wit zwart tot een passieve verdediging.

3...Ld8

Of 3...Dxc2 4.Tf2 Dc5 5.Tc1 Dd4 6.Pc7±...

4.c3 b5 5.b3 Dc5+ 6.Kh1 Tc8

7.Tf3!? Kh8

Beter lijkt 7...f6!?

8.f6! gxf6

Of 8...Lxf6 9.Pxf6 gxf6 10.Dh4 Tg8 11.Dxf6+ Tg7 12.Tg3 Tcg8 13.Td1+- wat tot de partijstelling leidt.

9.Dh4 Tg8 10.Pxf6 Tg7 11.Tg3

Lxf6 12.Dxf6 Tcg8 13.Td1 d5

14.Txg7

En zwart vond het welletjes: **1-0**

Schaker wint P.C. Hooftprijs

Kees Volkers

De schrijver en dichter Tonnus Oosterhoff zal op 24 mei 2012 in het Letterkundig Museum in Den Haag de P.C. Hooftprijs in ontvangst nemen. Deze prijs wordt elk jaar afwisselend uitgereikt voor essays, literatuur of poëzie. Het is een van de belangrijkste letterkundige prijzen van Nederland. Oosterhoff krijgt 'm voor zijn poëzie. Naast een oorkonde en een bronzen beeldje ontvangt hij een geldbedrag van 60.000 euro.

Oosterhoff is geboren in Leiden (1953), maar verhuisde naar Groningen, waar hij op de universiteit studeerde. Hij publiceerde dichtbundels, verhalenbundels, een roman en een essaybundel. Ook schreef hij toneel- en hoorspelen. Oosterhoff is minder bekend dan vele van zijn voorgangers, maar hij heeft al een vracht literaire prijzen in de wacht gesleept. Hij treedt graag op, maar zoekt de publiciteit niet. Oosterhoff woont in een klein dorpje, ver weg op het platteland: Klein Ulsda, een gehucht van 50 inwoners tussen Winschoten en Nieuweschans. Hij kwam hier terecht omdat hij er een baantje kon krijgen als part-time brugwachter aan de Westerwoldsche Aa. Tegenwoordig gaat het open en

dicht draaien van een brug automatisch en van afstand, dus zijn baantje is hij kwijt, maar hij zal het nu ook niet meer nodig hebben.

Een vriend van mij stuurde een fragment uit een bundel van Tonnus Oosterhoff. Dat fragment ging over een schaker. Na lezing vermoedde ik dat dit sterk autobiografisch was en dat Tonnus wel eens een actief speler zou kunnen zijn. En ja hoor, op de ratinglijst van de KNSB was hij snel te vinden. Hij is zelfs vrij fanatiek; hij lijkt zo'n man voor wie de clubavond heilig is en zijn rating is nog steeds stijgende (momenteel 1907). Hij is speler van het eerste team van de schaakclub 'Van der Linde' uit Winschoten, dat speelt in de promotieklasse van de Noordoostelijke Schaakbond (NOSBO). De club is in 1874 opgericht en daarmee een van de oudste schaakclubs van Nederland.

In het volgende artikel het reeds genoemde fragment, dat handelt over de fysiek van een denksporter. Het komt uit het verhaal 'Vier mannen over sport' en verscheen in het jaar 2000 in de bundel 'Ook de schapen dachten na' (uitgeverij De Bezige Bij in Amsterdam).

Over schaken

door Tonnus Oosterhoff

Als duidelijk wordt dat Shi niet van plan is nog iets aan zijn verhaal toe te voegen begint Rue aan het zijne.

'In de periode dat Shi ging hardlopen, een jaar of twintig geleden, ben ik begonnen met schaken. Is er iets dat het oog meer streelt dan een schaakstelling?'

Sako: 'De rug en de heupwielving van een slapende vrouw...'

'Nou goed. Maar een bord met stukken is *right up there* zoals de Amerikanen zeggen. Een schaakbord met een eerlijke, gezonde vechting, dat wil je aanraken, daar wil je in wegzinken. Ja, je bént er al in door te kijken alleen. Een hele plak hersenen gaat volautomatisch bezig met het zoeken naar dreigingen en het organiseren van zetten, zelfs al staat het bord in een whisky-advertentie in *Tussen de Rails*, en zelfs al staat er, o ergernis, een stelling op het bord die helemaal niet kán. Met stukken op onwaarschijnlijke en onmogelijke plaatsen, pionnen op de eerste rij en beide koningen schaak.

Schaken heet een denksport te zijn. Die term brengt je de dualiteit tussen lichaam en geest te binnen. In onze cultuur hebben we de

neiging het lichaam te zien als een zompig moeras van sappen, vapeuren, animale geesten, en de geest als een klassieke tempel, waar afgewogen rede heerst en koele calculatie. Schaken zou zich dan in die tempel afspelen: een kalme, objectieve bezigheid.

Van dat beeld klopt naar mijn idee niets. Het is omgekeerd: in het dagelijks leven ervaar ik mijn lichaam als een rustig, goedgeorganiseerd ding. Het doet wat ik wil, het verrast me zelden. Mijn geest is eerder het ongecontroleerde, troebele element. En als ik ga schaken, dan begeef ik mij helemaal in dat wilde. De onderneming brengt het lichaam volkomen uit het evenwicht. Vijfentachtig kilo begint te gisten, te koken en te stoven.

Zodra de stukken op de schaakclub eenmaal in hun beginstelling staan, de klok is ingedrukt, de hand gegeven, en ik wegzink in de partij begint het. Om half negen, als we twintig minuten bezig zijn, ga ik naar de wc. Daar kijkt mij een vrolijk bruin gezicht in de spiegel aan, het haar glanst, het oogwit is fris. Zo ken ik mijzelf. Zo zie ik er gewoonlijk uit.

Ik keer terug naar mijn plaats, mijn tegenstander heeft inmiddels gezet. Ja, dat dacht ik wel... dat betekent... zolang hij die achtergebleven pion niet kan spelen sta ik goed. Maar kan ik dat nog verhinderen als zijn toren... Ik ben terug in de wereld van voorstellingen, plannen, angsten en moeizame berekeningen.

Ik heb, net als jij Shi, weinig aanleg voor mijn sport; bovendien heb ik laat in mijn leven schaken geleerd. Echte talenten hebben een keurig houten bord in hun hoofd, stel ik me voor. Dat is aangelegd toen ze dertien, veertien waren, en helemaal voor het schaken leefden. Bij hun berekeningen en voorstellingen blijven de witte en zwarte velden netjes op hun plaats liggen. Bij mij is dat bord van zacht plastic, het bobbelt en trekt krom in de hitte van mijn geestesoog. Ik heb het idee dat er steeds vier homunculi moeten staan trekken aan de vier hoeken van dat virtuele bord, om het overzichtelijk te houden. Dat kost de helft van mijn denkkracht. Met wat ik overhoud moet ik me de gevolgen van zettenreeksen voorstellen... nog eens die slagenwisseling... en wat als hij eerst met zijn paard slaat? O nee, dat had ik al gezien geloof ik, dan... maar... nog één keer. Hm. Nou ja, God zegene de greep. Loper slaat op d5.

Als ik elf uur weer voor de spiegel in de wc sta, dan loeren mij twee rode oogjes aan uit een paars gloeiend gelaat. Het haar is dof en droog, het staat alle kanten op. Zelfs de iris is van kleur verschoten, van blauw naar lichtgrijs.

Is het nog een uur later, dan zie ik de merkwaardigste spookbeelden op het schaakbord, nu kunnen de eenvoudigste wendingen me ontgaan. Stekende twijfel aan alles maakt mijn hand onvast. Als de partij niet reeds beslist is kunnen de grootste ongelukken gebeuren. Daar heb je het al! Koud zweet breekt uit, iets diep in mij vertelt dat de stelling plotsklaps reddeloos verloren is. Ik reken opeens weer helder, ja, het is zonneklaar! De tegenstander heeft het ook gezien, doet zijn zetten plotseling snel, met een fijn glimlachje op het gelaat. Ik geef op.

'Gefeliciteerd. Goed gedaan.'

Altijd een gentleman. Maar zo moe, onherstelbaar moe!

De Chinezen zien alle wittige stoffen in ons lichaam als een en dezelfde substantie, dat weten jullie. Ze hebben de hersens nooit geassocieerd met denkvermogen, maar noemen ze de 'zee van merg' en ook de 'voorraadschuur van sperma'. Na een schaakpartij voel ik dat ze gelijk hebben.

Het duurste spul wat ik heb, mijn mirre, het goedje dat mij een gezonde ouderdom moet bezorgen, en dat het karakter van mijn zoon en mijn zoons zoon van staal moest maken, dat heb ik verstoekt bij een potje schaak in de onderbond! Heel mijn lichaam is in rep en roer, ik zal onrustig slapen, morgen en overmorgen nog niet hersteld zijn, korter leven.

Vreemd genoeg is een schaakpartij, en vooral een nederlaag, een afrodisiacum van heb-ik-jou-daar. Meestal kom ik na een schaakpartij om een uur of twee thuis. Ik kan het dan niet laten om mijn vrouw uit het geurige nest van haar slaap te wekken. De lieve meid vindt dat niet erg, zij is dol op kussen, likken en stoten in het holst van de nacht. En mijn *après échec* erecties zijn van bijzondere kwaliteit, mooi hard, droog en lang goed. Stokvis.'

Yo: 'Maar is het niet onlogisch om nóg meer levenssappen te verkwisten, terwijl je er juist zoveel hebt verbrand?'

'Ik kan het ook niet verklaren... liefde kalmeert, het is een plezierig effect.'

Rue kijkt peinzend over Sako's schouder, de verte in.

'Nog zo'n raadselachtige lichamelijke reactie: ik heb lang

geprobeerd beter te worden door openingen te leren, eindspelen te analyseren, of door partijen van Bobby Fischer na te spelen uit *My sixty memorable games*; maar altijd als ik dat een uurtje had gedaan, had ik ijskoude handen en moest ik ontzettend nodig poepen.

Poepen en koude handen! Wie kan me dat uitleggen?

Ik krijg nooit koude handen. Als ik een partij spéél evenmin, daar krijg ik droog gloeiende wangen, die krijg ik bij het studeren weer niet.

Kortom: schaken is misschien een denksport, maar stel je dan bij denken niet wijs beleid en kalme rede voor. Je verstand wordt door de woeste amazone Caissa in de kelder opgesloten, en zij galoppeert ervandoor met de brave knol Lichaam voor een gewetenloos potje joy-riding. Heeft ze er genoeg van, dan laat ze het dier doodgemoedereerd aan zijn lot over. Het arme dier siddert van uitputting, schuim op de flanken. Misschien haalt het de dageraad niet.'

Sako: 'Het zou waarschijnlijk beter voor je gezondheid zijn als je niet schaakte.'

'Ongetwijfeld. Als je niet bovenmenselijk robuust bent sloopt schaken sneller dan drank.

Heb je wel eens foto's van Jan
Timman gezien door de jaren heen?
Wat had die een angeliek kopje toen

hij achttien was! En nu, nog geen
dertig jaar later? Een
oorlogsinvalides!

Hot-Spirit!

Snelschaaktoernooi op de
3de vrijdagavond van de maand...
Abel Tasmanstraat 88 b Utrecht (Lombok)

Zaal open: 20.00 u.
Start ronde 1: 20.30 u.
Eindigt rond: 23.30 u.
Speeltempo: 7 min pp

Entree 1 euro!

www.hotspirit.nl

**LOODGIETERS-
VERWARMINGS-
EN DAKBEDEKKERSBEDRIJF**

**Ridderschapstraat 8
3512 CP Utrecht
Tel: 030 - 231 71 71
030 - 236 88 93**

Drie levende ereleden telt de club: Nico van Harten, Wiebe de Vries en Jan Polders. Stuk voor stuk al langer dan 60 jaar lid van UCS/UCS De Rode Loper. Nico kennen we natuurlijk allemaal, maar hoe vergaat het Wiebe en Jan? En de jongere leden zullen zich afvagen: wie zijn Wiebe en Jan?

Jan Prins

Met ere lid : Wiebe de Vries

Wiebe met zijn vrouw Aartje

De ereleden van UCS De Rode Loper zijn al heel lang lid. Jan Polders (zie Balans 2) vanaf 1951 en Nico van Harten vanaf 1950, maar Wiebe de Vries spant de kroon: hij is lid vanaf 1948! Wiebe is van april 1930 en hoopt dus binnenkort 82 jaar te worden.

Op een nog frisse woensdagmiddag

togen Toon van der Ouderaa en ondergetekende naar Amersfoort, waar Wiebe en zijn echtgenote Aartje alweer zo'n 15 jaar geleden naar zijn verhuisd. Eerst naar de wijk Zielhorst en later naar Vathorst: een waterrijk deel van Amersfoort boven de A1.

Door de gezondheidsproblemen van Wiebe is hij opgenomen in De Lichtenberg (ook in Amersfoort), maar voor het interview is hij weer even thuis! Na een moeilijke periode zit hij in een rolstoel, maar met twee keer in de week oefenen wordt geprobeerd hem weer mobieler te maken.

De Lichtenberg is een fijne plek, maar Wiebe is geplaatst op een afdeling tussen personen met (zware) dementie en daar zit hij eigenlijk niet op zijn plek. Hij leest de krant, met de schaakrubrieken en graag de boeken van Baantjer. Het schaken zelf is behoorlijk op de achtergrond geraakt. Hij heeft in De Lichtenberg nog even met iemand gespeeld, maar die was geen partij voor onze 13-voudig clubkampioen.

Nadat hij in het seizoen 1948-1949 lid is geworden, heeft het tot 1954 geduurd voordat Wiebe voor het eerst clubkampioen werd. En toen ook gelijk voor zevenmaal achter elkaar. Daardoor is hij de trotse bezitter van een tweetal kampioensbekers van UCS. Misschien is de oudste beker ook de eerste officiële beker van UCS. Want deze beker is voor het eerst in 1938 uitgereikt aan J.W. van Hulst. Van Hulst is inmiddels over de 100 en Kees heeft nog niet zo lang geleden over hem gepubliceerd.

Andere illustere namen op de beker zijn onder andere de gebroeders C. en G. van Genderen, E. Buiten, A. de Kogel en D.J. van Kooten. Allen grootheden uit het verleden van UCS. Deze beker mochten Toon en ik meenemen en moet een eerbiedwaardige plaats krijgen in ons clublokaal!

In de eerste clubjaren van Wiebe had UCS ruim dertig leden en speelde met twee tientallen mee in de SGS-kompetitie. Vervoer naar 'verre' uitwedstrijden werden veelal met de trein gedaan, want maar weinig leden hadden in die tijd een auto. Helaas heeft Wiebe verder nog maar weinig herinneringen aan die tijd.

Wiebe is na het verlaten van de middelbare school en met studie in de avonduren financieel medewerker geworden bij een kerkelijke organisatie.

Al snel getrouwd met een dochter van een van de oprichters van UCS Van Kooten Niekerk. Zij kregen samen drie zonen en een dochter en inmiddels 12 (stief)kleinkinderen in de leeftijd van 11 tot 24 jaar. De volgende generatie zal niet lang meer op zich laten wachten. Gelet op zijn financiële achtergrond is het dan ook niet verwonderlijk dat Wiebe, net zo als Jan Polders, lange tijd penningmeester is geweest van UCS.

Ook binnen het bestuur van de 'oude' Remise aan de W. Dreeslaan is Wiebe als penningmeester actief geweest. In de destijds verzuilde maatschappij was zijn Gereformeerde geloof de reden dat Wiebe lid werd van UCS. De naamswijziging midden jaren 80 in De Rode Loper vind Wiebe echter een goede zaak. Geloof en schaken hebben ook in zijn ogen weinig met elkaar te maken.

De schaakbibliotheek van Wiebe bevat hele leerzame boeken van Euwe en Van Wijgerden - wie kent ze niet -. Ook een mooie uitgave van "Mijn systeem" van Nimzowitz is aanwezig. Daarnaast bevat de collectie de bladen van de KNSB uit de begintijd van Wiebe: meer dan 60 jaar oud. Hoewel Aartje van opruimen houdt, kan Wiebe hier nog geen afstand van doen. Dus hopelijk blijft de collectie nog jaren 'op zolder' staan.

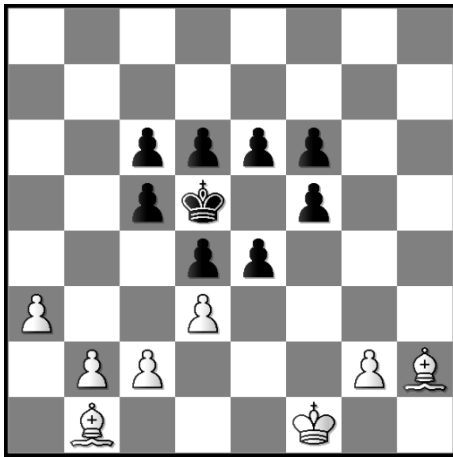

Kampioensbeker van Wiebe (uit 1938?!)

Verlate kerstpuzzel

Klaas van der Horst

De sneeuwkllokjes bloeien, de temperatuur loopt op, de dagen worden langer. Desondanks gaat er niets boven een goede kerstpuzzel. Ook als het toevallig even geen kerst is. Ik heb er al meer dan twintig jaar een op de plank liggen. Nu wordt het toch eens tijd om hem te publiceren.

Het verdwenen paard

In het donkere clubgebouw van de Northhampton Chess Club zat een aantal spelers dicht om een schaakbord heen met een wat ongewone stelling daarop.

De spelers die om het schaakbord heen zaten, zochten naar een wit paard dat zojuist van het bord gevallen was. Het duurde niet lang of Brown vond het paard en wilde het op het bord zetten. Hij aarzelde... waar had het paard ook al weer gestaan? Er was wat discussie

in de groep. Zoals meestal wanneer men het over schaaktechnische zaken niet eens was, keek iedereen naar clubkampioen Davies. Davies was net binnen komen lopen en moest zich eerst concentreren op de stelling. Brown gaf hem het paard en vertelde dat zwart mat stond. 'O, dat is gemakkelijk. In dat geval kan het paard op drie velden hebben gestaan,' zei Davies en wees de drie velden aan. Colton betwistte de visie van Brown en stelde dat wit aan zet in de stelling mat in één kon geven. 'Ook dat is niet moeilijk te zien,' zei Davies en wees 13 velden aan waar het paard zou kunnen hebben gestaan. Op dat moment ging ook Evans zich ermee bemoeien. 'Wit was wel aan zet, maar kon niet direct mat geven, maar wel mat in twee.' Deze keer had Davies iets meer tijd nodig, maar na een minuutje wees hij gedecideerd één veld aan dat het juiste zou kunnen zijn. Smith had zich buiten de discussie gehouden, maar wilde nu ook zijn zegje doen: 'Volgens mij hebben jullie het allemaal mis. Wit was inderdaad aan zet en kon inderdaad mat geven, maar daar had hij drie zetten voor nodig.'

Opnieuw sloeg Davies aan het denken en enkele minuten later wees hij drie velden aan waar het paard zou kunnen hebben gestaan. Inmiddels was hij zelf meer en meer geïnteresseerd geraakt in de stelling. Op zijn beurt daagde hij zijn clubgenoten uit om verder te denken: 'Als ik het paard nu eens hier neer zet, dan kan wit aan zet mat in vijf geven. Kunnen jullie me laten zien hoe dat mogelijk is?' Toen zijn

clubgenoten die puzzel hadden opgelost deed hij er nog een schepje bovenop door twee velden aan te wijzen voor het paard die met wit aan zet tot mat in zes zouden leiden. Tenslotte liet hij zijn clubgenoten verbluft achter door ook nog twee velden aan te wijzen voor het paard die met wit aan zet tot mat in zeven zouden leiden.

Welke velden wees Davies aan?
(Oplossing in het volgende nummer)

Midgetgolf Bilthoven

Julianalaan 282
030-228 1154
0343-457784

www.midgetgolfbilthoven.nl

Van april tot oktober van 10 - 22 uur. In oktober de
weekenden geopend van 11 - 18 uur volgens afspraak.

Tijdnood

Mijn meest recente externe partij was er weer een met veel fouten in de tijdnooffase. En niet alleen door mij, maar ook mijn tegenstander () kon er wat van.

Wat te doen tegen tijdnood?

Daarvoor ligt het boekje “De beste tips tegen tijdnood” van *Martine Vecht & Leid Oudemans* in de winkel.

Het vaak misplaatste optimisme in dit soort boeken weerhoudt mij vaak om verder te lezen dan het eerste hoofdstuk. Maar werkplekcoach Martine Vecht en organizer Leid Oudemans bouwen het logisch op. Wie in tijdnood komt, krijgt last van stress, daarom gaat het eerst over de oorzaken van stress. Leerzaam om te ontdekken dat tijdgebrek niet per definitie tot stress leidt, maar dat het ‘m meer zit in uitstelgedrag en vaste gewoontes.

Het maken van lijsten, de hulp daarbij van internet maar ook de lasten van de digitalisering komen langs. Eén van de gouden tips op dat gebied: check op vaste momenten en maar een paar keer per dag je e-mail. Pure tijdwinst, net als het inzicht dat niet elke vraag een antwoord behoeft.

Veel wist of deed ik al: *'Stug doorwerken bij werkachterstand is niet de beste oplossing' of 'Doe liever een paar dingen goed dan veel dingen half.'*

Maar heb je er wat aan als je tijdens een schaakpartij in tijdnood komt en een x aantal zetten in y aantal seconden moet spelen? Nee, laten we daarom maar gauw met de partij beginnen.

Deze partij wordt gerubriceerd in de allereerste Informator codering : *A00 - Onregelmatige Openingen*, met andere woorden ook experts op openingengebied weten er blijkbaar geen raad mee! Een van de redenen dat ik de Van Geet speel... De tegenstander kent het vaak niet en gebruikt relatief veel tijd in de opening; tijd die hij dan weer te kort komt in de eindfase.

**1.Pc3 e5 2.Pf3 Pc6 3.d4 exd4
4.Pxd4 Pxd4 5.Dxd4 Df6**

Is dit aanbieden van dameruil een eerste teken dat zwart zo snel mogelijk uit de openingstheorie wil en naar een vredig middenspel wil overgaan? Laat ik eens kijken of ie het echt meent...

6.De4+ De6

Ja, dus. Omdat ik door verkeersproblemen 20 minuten te laat aan mijn bord verscheen, wilde ik snel spelen en de stelling overzichtelijk houden totdat het tijdsverschil was rechtgetrokken, dus nam ik de ruil aan.

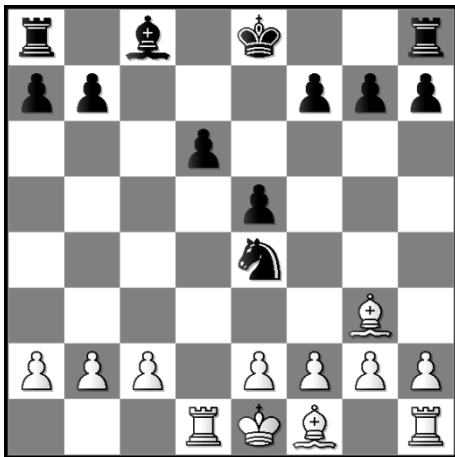
7.Dxe6+ dxe6 8.Pb5 Ld6 9.Pxd6+ cxd6

Een eerste plusje: wit heeft het loperpaar. Eens kijken of we zwart kunnen verleiden om zichzelf nog een minpuntje te verschaffen: het opgeven van de rokade of een achtergebleven d-pion.

10.Lf4 e5 11.Lg3 Pf6 12.Td1

Nogmaals een verzoek aan zwart om de rokade op te geven.

12...Pe4

Hee, zwart slaat terug en pakt wit zijn loperpaar af, want op Lh4 kan ...g5 volgen.

13.f3 Pxd3 14.hxd3 Ke7

Maar de rokade moet ie opgeven!

15.e4

Hiermee wordt de zwarte achtergebleven pion op d6 gefixeerd.

15...Le6 16.f4

Want zwart kan geen ...Lxa2 spelen vanwege b3... waarmee de loper ingesloten wordt en daarna door wit opgehaald kan worden.

16... g6 17.Ld3 f5 18.Kf2 Tac8 19.c3 Tcf8

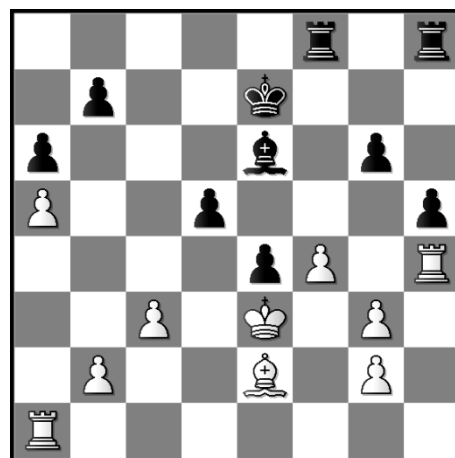
Nu levert ...Lxa2 niets op, want na Ta1... valt de pion op a7.

20.Ke3 a6 21.a4 Lb3 22.Ta1 Le6 23.a5

Dit legt twee zwarte pionnen vast op witte velden, zodat ze wellicht een prooi kunnen worden voor wits loper. Ik zag de volgende afwikkeling wel aankomen, maar daarmee legt zwart opnieuw een aantal pionnen vast op witte velden en ik schatte dat in als voordelig voor wit.

23... fxe4 24.Lxe4 d5 25.Lf3 e4 26.Le2 h5 27.Th4

Nu liggen al zwarts pionnen vast op witte velden! Dat zijn hinderpalen voor zijn eigen loper en aanvalsobjecten voor mijn loper.

**27... Kf6 28.Tah1 Thg8 29.Kd4
Ke7 30.Tf1 Kd6 31.b3 g5 32.Th2
gxf4 33.gxf4 Tg3**

In ruil voor wits vrijpion op f4 krijgt zwart het uitzicht op mat met ...Td3 (als de witte looper weggelokt wordt met iets als ...Lg4 natuurlijk).

34.c4 Txb3

In opkomende tijdnoed kan zwart de verleiding om een pionnetje te slaan niet weerstaan. Beter was: 34...Tf5 35.Txh5 Txh5 36.c5+ Ke7.

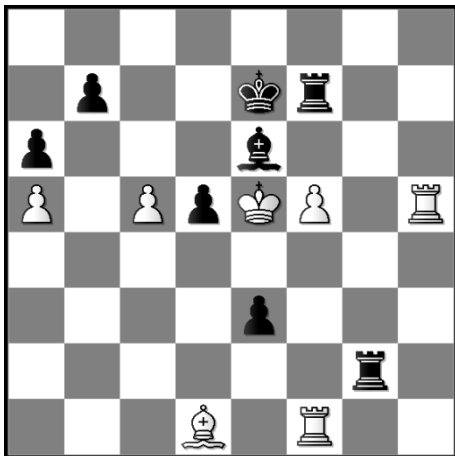
35.c5+

Hier stelt het siliconenmonster de volgende afwikkeling naar een gelijke stand voor: 35.Txh5!? Tb2 36.cxd5 Td2+ 37.Kc3 Txd5 38.Txd5+ Kxd5 39.Lc4+ Kd6 40.Lxe6 Kxe6 41.g4...

**35...Ke7 36.Txh5 Tb2 37.Ld1 Txd2
38.Ke5 Tf7??**

In opperste tijdnoed (10 seconden voor de laatste drie zetten) mist zwart zijn beste mogelijkheid: 38...Lf7 39.Th7 Kd8.

39.f5 e3??

Dit maakt het alleen maar erger, beter 39...Ld7 40.f6+ Kd8 41.Th8+ Kc7, maar ook dat is in wits voordeel. Zo koel was ik niet meer en ik schrok behoorlijk van de dreiging ...e2 met vork op looper en toren; dus snel een van die twee verplaatsen.

40.Te1...

Ik liet me dus meeslepen in zwarts tijdnoed en speel zelf a tempo. Als ik de tijd die ik nog had beter had benut, had ik wellicht wel de kraker 40.f6+ gevonden. Zwart moet dan wel met 40...Txf6 zijn toren geven, omdat op 40...Kd7 41.La4... volgt, waarna de zwarte looper (en meer) verloren gaat.

**40...Ld7 41.Txe3 Kd8 42.Lf3 Tg3
43.Kd6??**

Hier zag ik een Fata Morgana van een ondekbaar mat, als zwart nu het logische 43... Tf6 zou spelen. Ik zag daarop de prachtzet 44.Te6... en hoe zwart ook slaat (met looper of toren), het is daarna mat met Th8.

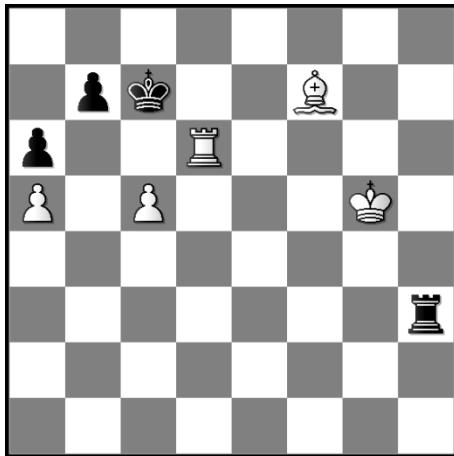
43...Tf6

Pas nu zag ik dat na 44.Te6 Lxe6 45.Th8+ de zwarte toren zonder problemen naar g8 kan. Alleen als zwart met de toren zou slaan, was mijn idee niet direct verliezend: 44...Txe6 45.fxe6 Lxe6 (want 45...Le8 is mat in 19 volgens Ome Fritz (ik heb het niet gecontroleerd)) 46.Th8 Tg8, maar met slechts een klein plusje voor wit. Daarom maar in arrenmoede terug....

44.Ke5 Tf8 45.Kf4 Tg1 46.Lxd5 Tf1+ 47.Tf3 Txf3+ 48.Lxf3 Kc7 49.Le4 Te8 50.Th7 Tf8 51.Th6 Kd8 52.Td6 Kc7 53.f6 La4 54.Ld5 Le8 55.Kg5 Th8 56.f7...

Dit alles gespeeld in razende tijdnood: we hadden nu allebei nog iets meer dan twee minuten. Beter was 56.Te6... en de rest is een kwestie van techniek volgens Ome Fritz: 56...Kd8 57.Lxb7 Th5+ 58.Kf4 Txc5 59.Txa6 en wit gaat winnen.

56...Lxf7± 57.Lxf7 Th3

58.Tb6??

Ik dacht hier de b-pion voor het oprapen te hebben, maar had geen

tijd om varianten uitrekenen en speelde volledig op “gevoel”. Daarbij vergat ik gemakshalve dat zwart af en toe ook een zet mag doen. *In de rust van de studeerkamer* (zoals patriarch Botwinnik het altijd noemde en Timman het van hem overnam), zag ik dat 58.Kf6... door Ome Fritz als veel beter werd voorgesteld. Er had dan kunnen volgen 58.Kf6 Ta3 59.Ke6 Txa5 60.Kd5 Ta1 61.Th6... (dit soort subtiliteiten ziet alleen een rekenmonster) 61...Td1 62.Kc4 Tc1 63.Kb4.. en zo zou wit steeds iets verder komen. Tja, ik geloof er eigenlijk nog steeds niets van...

58...Ta3

En zwart heeft de pion op a5 voor het oprapen.

59.Ld5 Txa5 60.Txb7+ Kc8

En met ieder nog luttele seconden op de klok besloten we hier tot remise, wat de match overwinning voor het Tweede team veiligstelde.

1/2–1/2

drukkerij Pascal

drukt ook mat

drukkerij Pascal Ridderschapsstraat 33 3512 CN Utrecht
030 2314867

De dip

John Temming

Opeens was ie nog veel erger. De dip. Niet helemaal onaangekondigd maar wel onaangenaam rondzoemend in mijn hoofd.

“Misschien is het beter om er mee te kappen.” Maar ik hou toch van schaken? Van de strijd? Een lekker biertje drinken? De gezelligheid?
“Waarom kwel je jezelf, je bakt er niets meer van, hou er toch mee op.”

Mijn spel is de laatste maanden inderdaad beneden peil, de zelfhaat na de smadelijke nederlaag twee weken tegen Jos was heftiger dan normaal, maar gewoonlijk kom ik daar snel weer overheen. Waarom nu niet?!

En er zijn excuses en redenen genoeg om te beredeneren waarom het dit seizoen niet meer zo lekker loopt, maar ik begin te begrijpen dat er misschien meer aan de hand is.
“De leeftijd.” Zou het?

De honger naar een partijtje is zeker niet meer wat het geweest is. In vroeger tijden ging ik gewoon spelen als mijn schoonmoeder jarig was (niet handig als je toch al een stroeve relatie had met schoonmama...). En als ik moest zaalvoetballen op de woensdag, ging ik steevast schaken. Die tijden zijn voorbij. Nu ga ik wel

voetballen, nu hoeft Rita geen oppas te regelen voor een kledingparty. Ongelooflijk...

Wellicht zit ik in een schaakmidlifecrisis, het is veel anderen ook overkomen. Dit jaar word ik vijftig en ondanks dat het maar een nummertje is, blijkt het bij mij toch een reden tot retrospectie op je leven en wellicht ook op je schaakleven. De grote Boris Sreklov heeft er veel over geschreven en is er redelijk bovenop gekomen. Maar veel anderen van mijn of Boris' generatie, die vroeger zeer vaak van de partij waren, zijn afgehaakt of komen nauwelijks meer. Peter Zwijnenburg, Ton van Ingen, Dick de Bruin, Louis Rutgers, Ronald van Houdt, Toon vd Ouderaa, Marjolein Swinkels, misschien zelfs Hans Bernink(?). Maar ook b.v. Rody is afgehaakt en volgens mij om de reden die ik hieronder uiteen zal zetten.

Waar het naar mijn mening niets mee te maken heeft is de angst voor de teloorgang, want dat heeft zelfs nog wel iets heroïsch. Ik gooi nog steeds a la the Wrestler mijn oude en pietsie te zware lijf in de strijd met zaalvoetbal en hoewel ik nog steeds mijn mannetje sta,

ben ik natuurlijk geen schim meer van de zeer behoorlijke voetballer van twintig jaar terug.

Waarom is schaken dan anders? De teloorgang, de weg terug zoals b.v. Nico die neemt vind ik dapper en zeer te prijzen. Ooit een van de sterkste van de club en twee maal clubkampioen, maar nu iemand die niet meer op eigen kunnen het derde zal halen. Maar hij gaat door, waarschijnlijk omdat de liefde voor het schaken boven het resultaat gaat.

Voor mijzelf vrees ik dat het te maken heeft met de lengte van een schaakpot. Ik heb een zeer drukke baan en de woensdag is voor mij een uitputtende dag, is een vaste release dag en betekent dus ook vaak overwerk. Heb je dan ook nog een manager die het leven uit je zuigt, wordt het moeilijk om rond achten fris en fruitig aan een pot te beginnen die dan zo maar vier uur kan duren. Laat thuis, biertje op, de

donderdag is dan echt geen pretje soms.

Wat waarschijnlijk ook meetelt is het “sleur” gevoel. In tegenstelling tot velen hou ik wel van verjaardagen, je ziet iedereen weer eens, maar vier (of vijf) in een maand is veel, wellicht is twee keer meer dan genoeg, want alles lijkt op een gegeven moment maar allemaal hetzelfde ...

Ook het gevoel dat ik het schaken alles heb gegeven en het schaken alles aan mij en dat het wellicht “op” is, knaagt nogal aan mij. Ik ben er eigenlijk nog niet klaar voor om ambitieus te schaken, behalve dan om mijn partij te winnen. Maar aan de andere kant heb ik niet meer de energie om er energie in te stoppen.

Is het tijdelijk, is het blijvend? Ik weet het echt niet. Wat ik wel weet is dat het niet te lang meer moet duren, na het eind van de zomer neem ik een beslissing.

Stichting Dijckzigt

Voor feesten
en partijen
tot 100 personen

Infichtingen: 030-2321077
06-19534108

Vooraankondiging Eindspeltoernooi

John Temming

Op 14 maart a.s. is het weer zover, het eindspeltoernooi verzorgt door mijn persoontje. Wel een serieus toernooi, maar niet te serieus. Lekkere muziek op de achtergrond en dit keer met extra mooie prijzen.

Denk niet dat je kansloos bent als je eindspel niet zo goed is, in de lagere

regionen wordt altijd ook nog een mooie prijs verloot. Tevens worden de stellingen van tevoren bekend gemaakt, het loont om deze dan goed te bestuderen. Vaak wat later op de avond blijken stellingen ineens doorgrond te worden en deze nieuw verworven kennis is dan de bonus op deze leuke en bijzondere avond...

Beste Rode Loper,
Ga je verbouwen?
Of denkt je baas aan een nieuw kantoor?
Stuur ze naar:

Vesuvius 47, 3524 WT
Utrecht 06-48171899
info@STERNontwerp.nl
www.STERNontwerp.nl

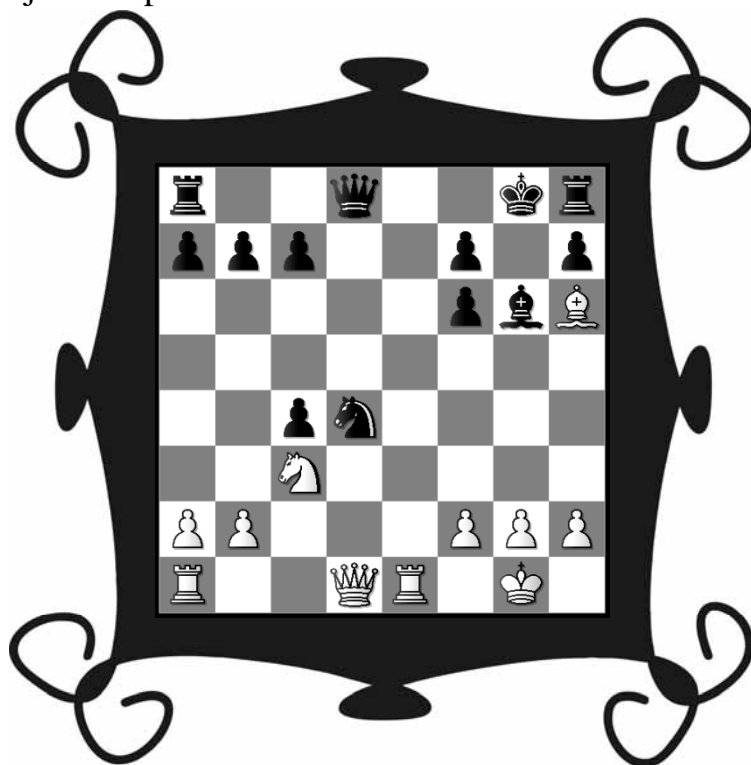
Zodat ik kan zorgen voor het ontwerp, bouw-
kundig advies en de bouwvergunning.

Ernst van der Vecht, architect

Een stelling tot besluit

John Temming

Dit is een partij rond 1900 (er worden meerdere datums gegeven) van de grote Akiba Rubinstein tegen G G Bartoszkiewicz, een sterke correspondentiespeler. Waarschijnlijk is dit geen correspondentiepartij, simpelweg omdat Rubinstein zijn hele leven straatarm was en hij geen geld had voor postzegels. Rubinstein was bekend om zijn fantastische positionele gevoel en geweldige eindspeltechniek, maar hier laat hij ook een staaltje combinatievuurwerk zien. Zwart heeft net 14...Lf5-g6 gespeeld met de bedoeling Pf5. Wit lijkt dan niets te hebben voor zijn twee pionnen. Maar Rubinstein is hem voor...

15.Te8+!! Dxe8 16.Dxd4 Wat nu voor zwart? Pion f6 dreigt te vallen met matdreiging en het geven van de dame na b.v. 16...Td8 17.Dxf6 Df8 18.Lxf8 Txd8 faalt door 19.f4!

Maar kan zwart niet gewoon 16...De5 doen, wat in de partij ook gebeurde? Nee, want dan komt de tweede mokerslag met 17.Pd5!! 1-0